

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनु॑ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त॒ प्राचीं॑ दे॒वा दक्षि॑णा पि॒तरः प्र॑तीचीं॑ मनु॑ष्या उदी॒ची॑ रु॒द्रा यत्प्रा॑चीनव॑शं करोति दे॒वलोक॑मे॒व तद्य॑जमान उ॒पाव॑र्तते परि॒ श्रय॑त्यन्तर॒हितो॑ हि दे॒वलोक॑ो म॒नुष्यलो॑कान्नास्माल्लो॒कात्स्वेत॑व्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि तद्वे॒द यद्य॑मुष्मि॒ल्लोकेऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑रभिजि॒त्यै केश॑श्मश्रु व॑पते न॒खानि॑ नि कृ॒न्तते॑ मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या यत्केश॑श्मश्रु मृ॒तामे॒व त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मे॒धमु॑पैत्यङ्गि॒रसः सु॒वर्गं॑ लो॒कं यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी प्रावै॒शय॑न्नप्सु स्ना॒ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी अ॒व रु॒न्धे ती॒र्थे स्ना॒ति ती॒र्थे हि ते तां प्रावै॑शयन्ती॒र्थे स्ना॒ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नाना॑ भवत्यु॒पोऽश्वा॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्यो भव॑ति वास॑सा दी॒क्षय॑ति सौ॒म्यं वै क्षौमं॑ दे॒वत॑या सोम॑मेष दे॒वता॑मु॒पैति॑ यो दी॒क्षते॑ सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पा॒हीत्या॑ह स्वा॒मे॒व दे॒वता॑मु॒पैत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्ने॒स्तूषा॑धानं वा॒योर्वा॑त॒पानं॑ पि॒तॄणां॑ नी॒विरोष॑धीनां प्रघा॒तः (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राचीन॑तानो वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मोतु॒र्नक्ष॑त्राणामतीका॒शास्त॑द्वा ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्य॑ यद्वा॒सो यद्वा॒संसा दी॒क्षय॑ति सर्वा॑भिरे॒वेन॑ दे॒वता॑भिर्दी॒क्षय॑ति ब॒हिःप्रा॑णो वै म॒नुष्य॑स्तस्या॒शनं॑ प्रा॒णोऽश्वा॑ति सप्रा॑ण ए॒व दी॒क्षत॑ आ॒शितो॑ भवति या॒वाने॑वास्यं प्रा॒णस्तेन॑ स॒ह मे॒धमु॑पैति घृ॒तं दे॒वानां॑ मस्तु॑ पि॒तॄणा॑न्निष्प॒क्तं मनु॑ष्याणा॒न्तद्वै (४)

ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्य॑ यन्न॒वनी॑तं यन्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गे सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणा॒ति प्रच्यु॑तो वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काद॑गतो दे॒वलोकं॑ यो दी॒क्षितो॑ऽन्तरे॒व न॒वनी॑त॒न्तस्मान्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गेऽनु॑लोमं यजु॑षा व्यावृ॒त्या इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तस्य क॒नीनि॑का परा॑प॒तत्तदा॑ञ्ज॒नम॑भवद्यदा॒ङ्गे चक्षु॑रे॒व भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒ङ्गे दक्षि॑णं पू॒र्वमा॒ङ्गे (५)

स॒व्य॑ हि पू॒र्वं मनु॑ष्या आ॒ञ्जते॑ न नि धा॒वते॑ नी॒व हि म॑नु॒ष्या धा॒वन्ते॑ प॒ञ्च कृ॒त्व आ॒ङ्गे पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रु॒न्धे परि॑मित॒माङ्गेऽपरि॑मित॒॑ हि म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते॑ स॒तूल॒याङ्गेऽप॑तूल॒या हि म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते॑ व्यावृ॒त्यै यद॑प॒तूल॒याञ्जीत॑ व॒ज्रं इ॒व स्या॑त्स॒तूल॒याङ्गे

मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्सोऽ३ पोऽ३ भ्यग्निं यत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्तदपोदक्रामत्ते
दर्भा अभवन् यद्वर्धपुञ्जीलैः पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनं
पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनं पवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं
लोकैः पवयति पञ्चभिः (७)

पवयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञायैवैनं पवयति षड्भिः पवयति षड्वा ऋतव
ऋतुभिरेवैनं पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं पवयति नवभिः
पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनं पवयत्येकं विंशत्या पवयति दश हस्त्या
अङ्गुलयो दश पद्या आत्मैकं विंशो यावानेव पुरुषस्तमपरिवर्गम् (८)

पवयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्याह मनो वै चित्पतिर्मनसैवैनं पवयति वाक्पतिंस्त्वा
पुनात्वित्याह वाचैवैनं पवयति देवस्त्वा सविता पुनात्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनं पवयति
तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मै कं पुने तच्छक्रेयमित्याहाऽऽशिषमेवेतामा शास्ते॥ (९)

अतीकाशाकंरोत्यवैशयन्तीर्ये स्नाति प्रधातो मनुष्याणान्तद्वा आङ्गे मित्रत्वाय पञ्चभिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

यावन्तो वै देवा यज्ञायापुनन्त त एवाभवन् य एवं विद्वान् यज्ञाय पुनीते भवत्येव
बृहिः पवयित्वान्तः प्र पादयति मनुष्यलोक एवैनं पवयित्वा पूतन्देवलोकं प्र णयत्यदीक्षित
एकयाहुत्येत्याहुः सुवेण चतस्रो जुहोति दीक्षितत्वाय सुचा पञ्चमीं पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये (१०)

स्वाहेत्याहाकूत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्क्ते यजेयेति मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्याह
मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्याह वाग्वै सरस्वती
पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञं प्र युङ्क्त आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै
वर्षास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशान्ता इमं लोकमा
गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहस्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमं
लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे
हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मस प्र यजुरर्हानात्प्र साम तमृगुदयच्छुद्यदगुदयच्छुत्तदौद्ब्रह्मणस्यौद्ब्रह्मणत्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छुदित्याहुस्तस्मादनुष्टुभा जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सबन्धान्युदयच्छुत्रित्याहुस्तस्माद्द्वादशभिर्वात्सबन्धविदो दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवेन९ सर्वया दीक्षयति विश्वं देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्यैतेन मतो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वं राय इषुध्यसीत्याह वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा एषर्ख्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवेन देवताभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्द्वादशाक्षरा तेन जगती सा वा एषर्ख्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वभिरेवेन छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पद९ सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुन्धे एकस्मादक्षरादनातं प्रथमं पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनासन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजाना९ सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्रे ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋग्वामे वै देवेभ्यो यज्ञायतिष्ठमाने कृष्णो रूपं कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय देवानुपावर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष साम्नो यत्कृष्णमृग्वामयोः शिल्पे स्थ इत्याहर्ग्वामे एवाव रुन्धे एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवेन दीक्षयतीमान्धिय९ शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्दर्भो वा एष यद्दीक्षित उत्वं वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत यत्पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत

गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युः क्रीते सोमेऽपौर्णुते जायत एव तदथो यथा वसीयाः संप्रत्यपोर्णुते तादृगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छरमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुन्धे मध्यतः सन्नहति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मध्यमवाचीनममध्यं यन्मध्यतः सन्नहति मध्यं चैवास्यामध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छराणां शरत्वं वज्रो वै शराः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छरमयी मेखला भवति वज्रैणैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यं मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रङ्गनाव्यावृत्त्यै मेखलाया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीं मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति तां प्राविशत्तस्या इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

ताः हस्ते न्यवेष्टयत् तां मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रस्य योनिरसि मा मां हिः सीरिति कृष्णविषाणां प्र यच्छति सयौनिमेव यज्ञं करोति सयौनिन्दक्षिणाः सयौनिमिन्द्रः सयोनित्वाय कृष्ये त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनं भावुकाः प्रजाः स्युर्यत्स्मयेत नग्नं भावुकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतौः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणां प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वाय॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छरमयी यूपस्तृतीयं मिथुनत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपांक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्सैषा वाग्वनस्पतिषु

वदति या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यदीक्षितदण्डं प्रयच्छति वाचमेवाव रुन्ध
 औदुम्बरो भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा
 ऊर्जं दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डं प्र यच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तादृत्विग्भ्यो
 वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञं मनसेत्याह मनसा
 हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञः
 स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य
 धृत्या अदीक्षिष्टाय ब्राह्मण इति त्रिरूपाश्वाह देवेभ्य एवैनं प्राऽऽह त्रिरूचैरुभयेभ्य एवैनं
 देवमनुष्येभ्यः प्राऽऽह न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
 विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि
 वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्वैष्णवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति
 दैवीन्धियं मनामह इत्याह यज्ञमेव तन्मन्दयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव
 रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो
 यज्जुहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज
 इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्षं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुतः
 स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वः सु जागृहि वयः सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा
 स्वपिति रक्षंसामपहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा
 असीत्याहाग्निर्वै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्बयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहैतः हि यज्ञेष्वीड्यतेऽपु वै दीक्षिताभ्युपुषु
 इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामाववृत्रन्त्रित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति
 यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावन्त एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्यू रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशूनव रुन्धे चन्द्रमसि मम भोगाय भवेत्याह
यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवै त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं
दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो वृश्चेत् यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति
न देवताभ्य आ (३२)

वृश्चते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञियं सदेवं तद्वो मावं क्रमिषमिति
वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्नाद्रन्ध्रेऽग्निराह देव इयं देवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽ३ न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम
त्वयेति तेऽदित्या५ समप्रियन्त त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणै मत्रायणा एव वो
यज्ञा मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयः पञ्च देवता
यजति पञ्च दिशो दिशां प्रज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पथ्याऽऽ स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव
तया दिशं प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमेन प्रतीचीऽ सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वा पथ्याऽऽ स्वस्ति
यजति प्राचीमेव तया दिशं प्र जानाति पथ्याऽऽ स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी वा
एते यज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यामेवानुं पश्यति (३५)

अग्नीषोमाविद्वा सवितारं यजति सवितृप्रसूत एवानुं पश्यति सवितारमिद्वादितिं
यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिद्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो
वै देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानं मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह
विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रयाजवदननूयाजं प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्था
न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्त
खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनुं यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानो-
ऽनुं (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यं प्रयाजवदनूयाजवदुदयनीयं
नात्मानमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास
उदयनीयमभि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता

उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः स्याद्वाः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवधजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रूः सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुपर्णी छन्दांसि सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसां पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपं नमति त्रिष्टुगुदपतत् त्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छत्तस्मात् त्रिष्टुभो लोके माध्यन्दिने सवने दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुन्ध तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा समपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्रायत्री कनिष्ठा छन्दसाः सती यज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मात्तेजस्विनीतमा पृथ्वा द्वे सवने समगृह्णाम्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्द्वे सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यन्दिनं च तस्मात्तृतीयसवनं ऋजीषमभि पुण्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत्तः सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा अब्रुवन्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाचः स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तया निरक्रीणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्वयामहा इति ब्रह्म गन्धर्वा अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्तः स्त्रियः कामयन्ते कामुका एनः स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानपि जन्येषु

भवति तेभ्य एव ददत्युत यद्वहुतयाः (४४)

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवेन९ सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽकाणयाऽश्लोणयाऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवेन क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयाद्दुश्चर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमार्युको यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपः स्वयैवेन देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्त्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दश च॥ [६]

तद्विरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति यद्विरण्यं घृतंऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतं तेजो हिरण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सतेजसमेवेन९ सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्यैवेन यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्ठक्यं बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी जूरसीत्याह यद्धि मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्त्येष खलु वा अरक्षोहतः पन्था योऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कनीनिकमित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तः समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह शास्त्यैवेनामेतत्तस्माच्छ्रिष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामैवेनां करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतःशीरुष्णीत्याह यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी

स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्रात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवेनां पदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामकः समंष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव सोमक्रयणीयाद्रुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्तादधात्यावृत्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि क्रीणीते यः सोमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रय्येत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य एवं वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णवं इत्याह स्माराहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेद॥ [७]

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्गतिं वदत्युत संवत्सरस्यायने यावत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्ररी पशवः शक्ररी पशूनेवावं रुन्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः सप्त छन्दास्स्युभयस्यावरुद्धौ वस्व्यंसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्या एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वत्वित्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनवं रुन्धे रुद्रो वसुभिरा चिकेतित्याहावृत्यै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इत्याह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यदेवयजन्मिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं यत्सोमक्रयण्यै घृतवति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत तस्मादेवमाह यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव

पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरैवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्ये
पदं यावत्मृतं सं वपति पशून्नेवाव रुन्धेऽस्मे राय इति सं वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति यजमान एव रयिं दधाति
तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव
तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधात्यस्मै
वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिल्लोके
पशुमान्स्थ्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिल्लोके पशुमान्स्थ्यादुभयोरुप वपत्युभयोरैव लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमानं स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्वा॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषधीनां
राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्वसितं निषिद्धति तादृगेव
तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुको यजमानः
सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयैरेव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी क्षोधुकोऽरुणो हं
स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशून्नेवाव
रुन्धे पशवो हि तृतीयं सवनं यङ्गामयेतापशुः स्यादित्यृक्षतस्तस्य मिमीतर्क्षं वा
अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्थ्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वे पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून्व रुन्धे पशुमानेव
भवत्युपामन्तं क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह
इत्याह शुक्रो ह्यस्य ग्रहोऽनुसाच्छ याति महिमानमेवास्यच्छ यात्यनसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनोवाह्यं समे जीवनं यत्र खलु वा एतं शीर्ष्णा हरन्ति
तस्माच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं देव संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा
वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरैवैनं छन्दाभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा
यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनं समानानां करोत्येकैकयोश्चर्मम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनं मिमीते तस्मान्नानांवीर्या अङ्गुलयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप

नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्योऽन्याभिर्ङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह
सर्वाभिर्मिमीते सञ्छिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकयैकयोऽसर्गं मिमीते तस्माद्विभक्ता
जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च
कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे यद्यजुषा मिमीते
भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीं भविष्यद्यद्वे तावानेव सोमः स्याद्यावन्तं मिमीते यजमानस्यैव
स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नह्यति
सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः प्राणाय त्वेत्युप नह्यति
प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु श्रन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं
प्राणा न जहति॥ (६५)

इतरं पशुमान्ध्याद्यत्यन्तसोऽसर्गान्तूष्णीम् सर्वदेवत्यं वै त्रयसि शब्दः॥ [९]

यत्कलया ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतगोअर्घं सोमं कुर्यादगोअर्घं
यजमानमगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्गवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव
सोमं करोति गोअर्घं यजमानं गोअर्घमध्वर्युन्न गोर्महिमानमव तिरत्यजया क्रीणाति
सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (६६)

एनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृषभेण क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं
क्रीणात्यनुडुहां क्रीणाति वह्निर्वा अनृद्वान् वह्निनैव वह्निं यज्ञस्य क्रीणाति मिथुनाभ्यां
क्रीणाति मिथुनस्यावरुद्धै वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यः
क्रीणाति दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (६७)

तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्ण इत्याह पशुभ्य एव तदध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनात्रस्काय
गच्छति श्रियं प्र पशूनांप्रोति य एवं वेद शुक्रं ते शुक्रमेव क्रीणामीत्याह यथायजुरेवैतद्देवा
वै येन हिरण्येन सोममक्रीणन्तदभीषहा पुनराददत् को हि तेजसा विक्रेष्यत इति येन
हिरण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदभीषहा पुनरा ददीत तेजं एवाऽऽत्मन्धत्तेऽस्मे ज्योतिः
सोमविक्रयिणि तम् इत्याह ज्योतिरेव यजमाने दधाति तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति
यदनुपग्रथ्य हन्याद्वन्दशूकास्ताः समाः सर्पाः स्युरिदमहः सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा
उपं ग्रन्थामीत्याहाद्वन्दशूकास्ताः समाः सर्पा भवन्ति तमसा सोमविक्रयिणं विध्यति
स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहते वा अमुष्मिल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः
सोमक्रयणान्नानुदिशेदक्रीतोऽस्य सोमः स्यान्नास्येतेऽमुष्मिल्लोके सोमः रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिल्लोके सोमः रक्षन्ति॥ (७०)

सशृक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वान् चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा
विंश दक्षिणमित्याह देवा वै यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा
एतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतरहि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः
सद् आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा एनमेतदर्धयति यद्वारुणः सन्त मैत्रं करोति
वारुण्यर्चा सादयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानेह्यति सर्वदेवत्यं वै वासः
सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवताभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं ततानेत्याह वनेषु हि
व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमर्वथ्स्वित्याह वाजः ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्याह पयो ह्यघ्नियासु
हृथ्सु ऋतुमित्याह हृथ्सु हि ऋतुं वरुणो विक्ष्वग्निमित्याह वरुणो हि विक्ष्वग्निन्दि वि
सूर्यम् (७३)

इत्याह दिवि हि सूर्यः सोममद्रावित्याह ग्रावाणो वा अद्रयस्तेषु वा एष सोमं
दधाति यो यजते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवैदसमिति सौर्यर्चा कृष्णाजिनं प्रत्यानेह्यति
रक्षंसामपंहत्या उस्नावेत धूर्षाहवित्याह यथायजुरेवैतत्प्र च्यवस्व भुवस्पत इत्याह
भूतानाः हि (७४)

एष पतिर्विश्वान्यभि धामानीत्याह विश्वानि ह्ये ३ षोऽभि धामानि प्रच्यवन्ते

मा त्वा परिपरी विददित्याहु यदेवादः सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः
पर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापरिमोषाय यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्याहु यजमानस्यैवैष
यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इत्याहु शान्त्या आ सोमं
वहन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतः पुरा खलु वावैष
मेधायात्मानमारभ्य चरति यो दीक्षितो यदग्नीषोमीयं पशुमालभत आत्मनिष्क्रयण एवास्य
स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषनिष्क्रयण इव ह्यथो खल्वाहुरग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन्ति
यदग्नीषोमीयं पशुमालभते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परिं चरति स्वयैवैनं
देवतया परिं चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योऽथमर्वाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्ने इन्द्रस्य चित्तिं यथा वे वयो वे यदाकृताद्यास्तं अग्ने मयिं गृह्णामि प्रजापतिः सोऽस्माभ्यतेगान् वाजं कूर्मान्
योऽक्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहरग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमेद्योस्तेऽग्निः पशुरासीथ्यङ्किं शतिः॥ २६॥

यो वा एवाहुंतिमभवन्मृथिभिर्वरुध्यान्न्दमष्टौपञ्चाशत्॥ ५८॥

यो वा अयंथादेवतं यद्यं वजिघ्नसि॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥ ६-१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनङ्गान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्ये पत्यन्वारभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्ये यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्रये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्रायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्गायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमैर्न सम्मितास्तेजस्त्रिवृतेज एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्षाणि यदश्ववाला ऐक्षवी तिरश्ची यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैक्षवी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षास्यपांग्रत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपंहत्ये सस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षास्यप

समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निं मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्धविरासाद्याग्निं मन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

प्रिया एव जगत्या आ त्रिवृद्धे परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ(१)न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रेरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदं भ्रातृव्येभ्यो रथ्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स निरृच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ(१)न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनघ्निणां प्रथमो द्रुह्यति स आतिमाच्छति यत्तानूनघ्नं समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनघ्न इत्याह तनुवो हि ते ताः समवाद्यन्त शाक्रायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः समवाद्यन्त शक्नोर्जिष्ठायेत्याहौर्जिष्ठं हि ते तदात्मनः समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टं ह्येतदनाधृष्यं देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानाऽ ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्याहाभिशस्तिपा ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह यथायजुरेवैतद् घृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनघ्रेण प्रचरन्त्यंशुरंशुस्ते देव सोमा प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखां न्यसून्या मधयेत्याहृत्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति तै देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शौस्ते प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्चयन्ते ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षं
हि सोम आप्यायित एष्टा रायः प्रेषे भगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिल्लोके
प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यन्तेऽग्निं प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा
देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र विंशति यो-
ऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव
दीक्षयां पाति प्रजामवान्तरदीक्षया सन्तरां मेखलां समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा
तत्प्रतो भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वारयति समिद्धौ या तं अग्ने रुद्रिया
तनूरित्याह स्वयैवेन देवतया व्रतयति सयोनित्वाय शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आह यदशीयेति तैऽग्ने एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रजताऽथ हरिणी ता देवा
जेतुन्नाशक्नुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं
जयन्तीति त इषुः समंस्कुर्वताग्निमनीकं सोमं शल्यं विष्णुन्तेजन्तेऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा अहमेव पशूनामधि-
पतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्तां रुद्रोऽवासृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो
लोकेभ्योऽसुरान्प्राणदत्तं यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिं पुरस्ताञ्जुह्याद्यद-
पुरस्ताञ्जुह्यात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्सुवेणाघारमा घारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै पराङ्तिक्रम्य जुहोति
परां च एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति
प्रणुद्यैवैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः प्रातरुपसदं
उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणदन्त याः सायं रात्रियै ताभिर्यत्सायं प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणदत्ते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः
सायं पुरोनुवाक्याः कुर्यादयोतयामत्वाय तिस्र उपसद उपैति त्रयं इमे लोका इमानेव
लोकान्प्रीणाति षट्थं पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम उपैति द्वादश
मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः सम् (१८)

पृथन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथे द्वावथ त्रीनथ चतुरं एषा वा
आराग्रवान्तरदीक्षास्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकं भवति पुरोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः
कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
पुरोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवास्यै लोकेऽर्धुकं भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायं प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयते हीयत एव स
नोदनेपीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यताः श्रान्तो हीयत उत स निष्ठायं सह वंसति
तस्मात्सकृदुन्नीय नार्परमुन्नयेत दध्नोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनं रुन्धे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीं प्राविशत्तं देवा
हस्तान्त्सं रभ्यैच्छन्तमिन्द्रं उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं
दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणां परस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणां बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति
स दर्भपुञ्जिलमुद्बृह्यं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा
हरेति तमेभ्यो यज्ञ एव यज्ञमाहर्द्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा अब्रुवन्नस्त्वेव नो-
ऽस्यामपीति कियं द्वा दास्याम् इति यावदियं सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति
स इन्द्रः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमायं यजन्ते त्रिंशत्पदानि
पश्चात्तिरश्ची भवति षट्त्रिंशत्पदाची चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश सं पद्यन्ते
दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं
हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बरुहिः स्तृणाति तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरं

बृहिषं उत्तरबृहिः स्तृणाति प्रजा वै बृहिर्यजमान उत्तरबृहिर्यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिंशते यद्वादश साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रो-
ऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य
सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृथस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपवि नाम व्रतं येन प्र जाताभ्रातृव्यानुदत्ते प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव
भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्व्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं तपस्य
सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्यवागू राजन्यस्य व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य रूपं पुष्ट्यै पयो
ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः पय आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भो
वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यदीक्षितो यदस्य पयो व्रतं भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति
त्रिव्रतो वै मनुंरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोव्रतमासीत्पाकयज्ञस्य रूपं पुष्ट्यै प्रातश्च सायं
चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतं भवति मध्यतो वा अत्रैन भुञ्जते मध्यत एव
तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यदीक्षितो योनिर्दीक्षितविमितं यदीक्षितो
दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दति तादृगेव तत्र प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष
वै व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यदीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरोऽनूत्थाय हन्तोर्न
प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै यजमानस्यायतनं स्व एवायतने
शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै क्रूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं

जयेदित्येतद्वै पुरोहविदेवयजनं यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैनुमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते देवयजने याजयेद्भातृव्यवन्तं
पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आप्तं देवयजनमाप्नोत्येव भ्रातृव्यं नैनमभ्रातृव्य आप्नोत्येकोन्नते देवयजने
याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः पशूनंसृजन्तान्तरा सदोहविधाने
उन्नतः स्यादेतद्वा एकौन्नतं देवयजनं पशुमानेव भवति त्र्युन्नते देवयजने
याजयेत्सुवर्गकामत्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं लोकमायन्नन्तराहवनीयं च
हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं
देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं
देवयजनं यथस्वर्तः समं प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने याजयेद्यं कामयेत्
निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या
ऋक्षनिर्ऋत्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यं पात्रे वा
तल्पे वा मीमांसेरन्नाचीनमाहवनीयात्प्रवणं स्यात्प्रतीचीनं गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं
देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते नैनं पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने
याजयेद्भूतिकामं कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥

[६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते देवा अमन्यन्त यतरान्
वा इयमुपावथ्स्यति त इदं भविष्यन्तीति तामुपांमन्नयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वांन्मया
कामान्व्यंश्जवथ पूर्वा तु माऽग्नेराहुंतिरश्जवता इति तस्मादुत्तरवेदिं पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति
वारैवृत्तं ह्यस्यै शम्यंया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्तायनी मेऽसीत्याह वित्ता
ह्येनानावृत्तिकायनी मेऽसीत्याह तित्कान् ह्येनानावृदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान्
ह्येनानावृदवतान्मा व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावृद्विदेरग्निर्भो नाम (३५)

अग्ने॑ अङ्गिर॑ इति॒ त्रि॒ह॑रति॒ य ए॒वैषु॑ लो॒केष्व॑ग्र॒य॒स्ताने॑वाव॒ रुन्धे॑ तूष्णीं॑
च॒तुर्थ॑ः ह॒र॒त्यनि॑रुक्तमे॒वाव॑ रुन्धे॒ सि॒ःही॑रसि॒ महि॑षी॒रसी॒त्याह॑ सि॒ःही॑र॒ह्येषा॑ रूपं
कृ॒त्वोभ॑यानन्तरा॒प॒क्र॒म्याति॑ष्ठदुरु॒ प्र॑थस्वो॒रु ते॑ य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मित्या॑ह॒ यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑ प्रथयति ध्रु॒वा (३६)

अ॒सीति॒ सः ह॑न्ति धृ॒त्यै दे॒वेभ्यः॑ शु॒न्यस्व॑ दे॒वेभ्यः॑ शु॒म्भस्वे॒त्यव॑ चो॒क्षति॒ प्र
च॑ किरति॒ शु॒द्धा इन्द्र॑घोषस्त्वा॒ वसु॑भिः पुरस्ता॒त्पा॒त्वित्या॑ह दि॒ग्भ्य ए॒वेना॑ प्रो॒क्षति॒
दे॒वाः॒श्चेदु॑त्तरवेदि॒रुपा॑ववर्ती॒हैव॑ वि ज॒याम॑हा॒ इत्य॑सुरा॒ वज्र॑मुद्यत्य॒ दे॒वान॒भ्या॒यन्त॑
तानिन्द्र॑घोषो वसु॑भिः पुरस्ता॒दप॑ (३७)

अ॒नु॒द॒त॒ मनो॑जवाः पि॒तृभि॑र्दक्षिणतः प्रचै॒ता रु॒द्रैः प॒श्चाद्वि॑श्वकर्मा॒दित्यै॑रुत्तरतो॒
यदे॒वमु॑त्तरवेदिं प्रो॒क्षति॑ दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑जमानो भ्रातृ॒व्यान्प्र॑णुदत॒ इन्द्रो॑ यती॒न्शाला॑वृकेभ्यः
प्राय॑च्छ॒त्तान्द॑क्षिणत॒ उत्तर॑वेद्या आ॒दन् यत्प्रो॑क्षणीनामुच्छि॒ष्येत॑ तद॒क्षिण॑त॒ उत्तर॑वेद्ये॒ नि
नये॑द्यदे॒व तत्र॑ कूरं॒ तत्तेन॑ शमयति॒ यं द्वि॒ष्यात्तं॑ ध्या॒येच्छु॑चै॒वेन॑मर्पयति॥ (३८)

मिमीते॒ नाम॑ ध्रु॒वाऽप॑ शु॒चा त्रीणि॑ च॥

[७]

सो॒त्तर॑वेदि॒र्ब्रवी॑त्सर्वा॒न्मया॑ कामा॒न्व्यश्न॑वथेति॒ ते दे॒वा अ॑कामयन्तासुरा॒न्भ्रातृ॑व्या॒नभि॑
भवे॒मेति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ःही॑रसि॒ सप॑त्नसा॒ही स्वा॑हेति॒ तेऽसुरा॑न्भ्रातृ॒व्यान्भ्य॑भवन्ते-
ऽसुरा॑न्भ्रातृ॒व्यान्भि॒भूया॑कामयन्त॒ प्र॒जां वि॑न्देम॒हीति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ःही॑रसि॒ सुप्र॑जा॒वनिः॑
स्वा॑हेति॒ ते प्र॒जाम॑विन्दन्त॒ ते प्र॒जां वि॑त्त्वा (३९)

अ॒काम॑यन्त॒ प॒शून् वि॑न्देम॒हीति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ःही॑रसि॒ राय॑स्पोष॒वनिः॑ स्वा॑हेति॒
ते प॒शून् वि॑न्दन्त॒ ते प॒शून् वि॑त्त्वाऽकामयन्त॒ प्रति॑ष्ठां वि॑न्देम॒हीति॒ तेऽजु॑हवुः
सि॒ःही॑रस्या॒दित्य॑वनिः॒ स्वा॑हेति॒ त इ॒मां प्र॑तिष्ठा॒मवि॑न्दन्त॒ त इ॒मां प्र॑तिष्ठां वि॑त्त्वाका॒मयन्त॑
दे॒वता॑ आ॒शिष॑ उपे॒यामे॑ति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ःही॑रस्या॒ वह॑ दे॒वान्दे॒वय॑ते (४०)

यज॑मानाय॒ स्वा॑हेति॒ ते दे॒वता॑ आ॒शिष॑ उपा॒यन्प॑श्च कृ॒त्वो व्या॑घारयति॒ पश्चा॑क्षरा॒ पङ्क्तिः॑
पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धेऽक्ष॒णया॑ व्या॒घार॑यति॒ तस्मा॑दक्ष॒णया॑ प॒शवो॑ऽङ्गा॒नि प्र॑ ह॒रन्ति॑
प्रति॑ष्ठित्यै॒ भूते॑भ्यस्त्वेति॒ सु॒चमु॑द्गृह्णाति॒ य ए॒व दे॒वा भू॒तास्तेषा॑न्तद्भा॒गधे॒यन्ताने॑व तेन॒ प्रीणा॑ति॒
पौतु॑द्रवान्परि॒धीन्परि॑ दधात्येषा॒म् (४१)

लो॒कानां॑ विधृत्या अ॒ग्नेस्त्रयो॑ ज्याया॒ः सो॒ भ्रात॑र आसन्ते दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः प्रा॒मी॒यन्त॑

सौऽग्निरं बिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसत्तां
पूतुद्रौ यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने यां पशुषु तां पेतवस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः
प्रेषमैच्छन्तमन्विन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि
स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणां भागधेयमसदिति तस्माद्यद् गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति
तेषान्तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति सौऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वे भ्रातरः प्रामेषतास्थानि
शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्रभवद्यन्मां समुपमृतं तद्गुल्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमे
तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहग्नेरह्येतत्पुरीषं यत्सम्भारा अथो खल्वहुरेते वावैनं ते
भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति॥ (४४)

क्त्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैने मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्यै एवैने करोति सावित्रियर्चा
हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत एवैने प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो
बद्धो यदक्षः स यदुत्सर्ज्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्ज्यत्सुवादेव दुर्याः आ वदेत्याह गृहा
वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रं मित्रत्वाय यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं
तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञं रक्षांसि
जिघांसन्ति वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षांस्यपं हन्ति
यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुह्यादन्यौऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्यौऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति
प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह सुवर्गमेवैने लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या
इत्याह वर्ष्म ह्येतत्पृथिव्या यदेवयजन् शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं न्दिवो वा विष्णवुत
वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान
आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं

छुदिरहंविधानंयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविधानं
विष्णोः रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि
विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यं प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्त्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्त्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥

[९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभ्रिमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदभ्रिरभ्रिरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति
परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ
वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय
त्वा पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनौल्लोकेभ्यः प्रोक्षति परस्तादर्वाचीं प्रोक्षति तस्मात् (५०)

परस्तादर्वाचीं मनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपो-
ऽवं नयति शान्त्यै यवमतीरवं नयत्यूर्ग्वै यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति
यजमानेन सम्मितौदुम्बरी भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां
सदनमसीति बर्हिरवं स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां निखाता स्याद्वर्हिरवस्तीर्य
मिनोत्यस्यामेवेना मिनोत्यथो स्वारुहमेवेनाङ्कुरेत्युद्विवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां
लोकानां विधृत्यै द्युतानस्त्वां मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो ह स्म वै मारुतो
देवानामौदुम्बरी मिनोति तेनैव (५२)

एनां मिनोति ब्रह्मवर्नि त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद् घृतेन द्यावापृथिवी
आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी एव रसेनानत्तयान्तमन्ववन्सावयत्यान्तमेव
यजमानं तेजसाऽनत्तयेन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्येन्द्रः हि देवतया सदा विश्वजनस्य
छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदा नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात् त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्यैव भवत्येका-

दशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि
 भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः
 प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या
 उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत औदुम्बरीं मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति
 तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि छदींषि भ्रातृव्यलोक
 उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
 ऽयं यजमानादुत्तरोऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि त्वा
 गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया
 सदो यं प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स
 विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनेव नवछदि तस्मात्सप्तदशः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा
 अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणा रक्षोहणो वलगहणो वैष्णवान्खनामीत्याह
 वैष्णवा हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु वलगात्र्यं खनन्तान्बाहुमात्रे-
 ऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो
 यमेवासमौ तौ वलगं निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा न
 सम्भिन्नति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा अन्तरतः प्राणा यवमतीरवं
 नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरवं स्तृणाति तस्माल्लोमशा
 अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याघारयति तेजो वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो
 दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसन्तृण्णे हि हनू अथो खलु दीर्घसोमे
 सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता मुखमाहवनीयो
 नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वा दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति

यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्माद्धविर्धाने चर्मत्रधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा
 प्रत्यञ्चः पुरेत्य सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनमियं वै
 विराट्स्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो वथ्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः
 पयो य एवं वेदं दुह एवैनम्॥ (५९)

वृषामि यवंमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याभ्रि शिरो वा एकादश॥११॥

यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय परस्तादुर्वाचीन्नवंपञ्चाशत्॥५९॥

यदुभौ दुह एवैनम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥६-२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

चात्वालाद्धिष्णि॑यानु॑पं व॒पति॑ योनि॑र्वै य॒ज्ञस्य॑ चात्वा॑लं य॒ज्ञस्य॑ स॒योनि॒त्वाय॑ दे॒वा वै य॒ज्ञं परा॑जयन्त॒ तमाग्नी॑ध्रात्पुन॑रपा॒जयन्ते॑तद्वै य॒ज्ञस्याप॑राजितं॒ यदाग्नी॑ध्रं यदाग्नी॑ध्राद्धिष्णि॑यानु॑ वि॒हर॑ति॒ यदे॒व य॒ज्ञस्याप॑राजितं॒ तत॑ ए॒वैनं पुन॑स्तनुते॒ परा॑जित्ये॒व खलु॑ वा ए॒ते य॑न्ति॒ ये ब॑हिष्पवमा॒नः सर्प॑न्ति॒ बहि॑ष्पवमा॒ने स्तु॑ते (१)

आ॒हाग्नी॑दग्नीन् वि॒ ह॑र॒ ब॒र॒हिः स्तृ॑णाहि॒ पुरो॑डाशाः॒ अलं॑ कुर्वि॑ति॒ य॒ज्ञमे॒वाप॑जित्य॒ पुन॑स्तन्वा॒ना य॒न्त्यङ्गा॑रैर्द्वे॒ सव॑ने॒ वि ह॑रति॒ श॒लाका॑भिस्तृतीयः॒ सशु॑क्र॒त्वायाथो॑ सम्भ॑रत्ये॒वैन॑द्धिष्णि॑या॒ वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्योऽधि॒ सोम॑मा॒हर॑न्तम॒न्ववा॑यन्तं॒ पर्य॑विशन्॒ य ए॒वं वेद॑ वि॒न्दते॑ (२)

प॒रि॒वे॒ष्टार॑न्ते सोम॑पी॒थेन॒ व्या॑र्ध्यन्त॒ ते दे॒वेषु॑ सोम॑पी॒थमै॑च्छन्त॒ तां दे॒वा अ॑ब्रुव॒न्द्वेदे॒ नाम॑नी॒ कुरु॑ध्वमथ॒ प्र वा॑प्स्यथ॒ न वेत्य॑ग्रयो॒ वा अथ॑ धिष्णि॑यास्तस्मा॑द्विनामा॑ ब्राह्म॒णोऽर्धु॑क॒स्तेषां॑ ये नेदि॑ष्ठं॒ पर्य॑विशन्ते॒ सोम॑पी॒थं प्रा॑प्नुवन्नाहव॒नीयं॑ आग्नी॑ध्रीयो॒ होत्री॑यो॒ मार्जा॑लीयस्तस्मा॑त्तेषु॒ जुह॑त्यति॒हाय॒ वर्ष॑द्व॒रोति॑ वि॒ हि (३)

ए॒ते सोम॑पी॒थेना॑र्ध्यन्त॒ दे॒वा वै याः प्रा॑ची॒राहु॑ती॒रजु॑हवुर्ये॒ पुर॑स्ता॒दसु॑रा॒ आस॑न्ताऽ॒स्ताभिः॑ प्राणु॑दन्त॒ याः प्र॑तीची॒र्ये प॒श्चाद॑सु॒रा आस॑न्ताऽ॒स्ताभि॑रपा॒नुद॑न्त॒ प्राची॑र॒न्या आ॑हु॒तयो॑ हूयन्ते॒ प्रत्य॑ङ्ङासी॒नो धि॑ष्णि॒या॒न्व्याघा॑रयति॒ पश्चा॑च्चै॒व पुर॑स्ता॒च्च य॑ज॒मानो॑ भ्रातृ॒व्यान्प्र॑ णु॒दते॑ तस्मा॒त्परा॑चीः प्र॒जाः प्र॒ वी॑यन्ते॒ प्रती॑चीः (४)

जा॒यन्ते॑ प्रा॒णा वा ए॒ते य॑द्धिष्णि॑या॒ यद॑ध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्णि॒यान॑तिसर्प॑त्प्रा॒णान्त्सं॑ क॒र्षेत्प्र॑मायु॒कः स्या॒न्नाभि॑र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑ य॒द्धोतो॑र्ध्वः खलु॑ वै नाभ्यै॑ प्रा॒णोऽवा॑डपा॒नो यद॑ध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्घ्रो॑ता॒रम॑तिसर्प॑दपा॒ने प्रा॒णं द॑ध्यात् प्र॒मायु॑कः स्या॒न्नाध्व॑र्युरु॒पं गा॒येद्वा॒ग्वीर्यो॑ वा अ॒ध्वर्यु॑र्यद॒ध्वर्यु॑रु॒पगा॑येदु॒द्रात्रे॑ (५)

वाच॑ः सम्प्र॒ यच्छे॑दु॒पदा॑सु॒कास्य॑ वा॒र॒ख्स्या॑द्वह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ नास॑ऽस्थि॒ते सोमे॑ऽध्व॒र्युः प्र॒त्यङ्ख॑स्सदो॒र्तीया॑दथ॒ कथा॑ दाक्षि॒णानि॑ होतु॑मेति॒ यामो॑ हि स॒ तेषां॑ कस्मा॒ अहं॑ दे॒वा यामं॑ वा॒यामं॑ वानुं॒ ज्ञास्य॑न्तीत्यु॒त्तरे॑णाग्नी॑ध्रं प॒रीत्य॑ जुहोति॒ दाक्षि॑णानि॒ न प्रा॒णान्त्सं॑ क॒र्षति॑

न्यन्ये धिष्णि॒या उ॒प्यन्ते॒ नान्ये॒ यान्नि॒वप॑न्ति॒ तेन॒ तान्म्री॑णाति॒ यान्न॒ नि॒वप॑न्ति॒ यद॑नुदि॒शति॒ तेन॒ तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वी॒र्यन्ते॒ प्रती॒चीरु॒द्रात्र॒ उप्यन्ते॒ चतु॑र्दश च॥ [१]

सुव॒र्गाय॒ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑ द्वाभ्यां॒ गार्ह॑पत्ये जुहोति॒ द्विपा॑द्यज॒मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ आग्नी॑ध्रे जुहोत्यन्तरि॑क्ष ए॒वा क्र॑मत आहव॒नीये॑ जुहोति॒ सुव॒र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ देवान्॑ वै सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॒तो रक्षा॑ऽस्यजिघा॑सन्ते सोमे॑न॒ राज्ञा॑ रक्षा॑ऽस्यप॒हत्या॑सुमा॒त्मानं॑ कृत्वा सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्न॒क्षसाम॑नु॒पला॒भायात्तः॑ सोमो॑ भवत्यथ॑ (७)

वैस॒र्जनानि॑ जुहोति॒ रक्ष॑साम॒पंहत्यै॑ त्व॑ सोम॒ तनू॑कृद्भ्य इत्या॑ह तनू॑कृद्भ्यो॒ष द्वेषो॑भ्यो॒ऽन्यकृ॑तेभ्य इत्या॑हान्यकृ॒तानि॑ हि रक्षा॑ऽस्युरु॒ यन्ता॑सि॒ वरू॑थ॒मित्या॑होरु॒ णंस्कृ॑धीति॒ वावै॑तदा॒ह जुषा॑णो अ॒मुरा॑ज्यस्य वे॒त्वित्या॑हासुमे॒व यज॑मानं कृत्वा सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ रक्ष॑साम॒नुप॑ला॒भाया॒ सोमं॑ ददते (८)

आ ग्रा॒व्ण आ वा॒यव्या॑न्या द्रो॒णक॑ल॒शमु॒त्पत्नी॑मा न॒यन्त्य॑न्वना॑सि॒ प्र वर्त॑यन्ति॒ याव॑दे॒वास्या॑स्ति॒ तेन॑ स॒ह सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति॒ नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॒ सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिनी॒त्यै ग्रा॒व्णो वा॒यव्या॑नि द्रो॒णक॑ल॒शमाग्नी॑ध्र उ॒प वा॑सयति॒ वि ह्ये॑नं तैर्गृ॒ह्यते॑ यत्स॒होप॑वासये॒दपु॒वाये॑त सौम्य॒र्चा प्र पा॑दयति॒ स्वया॑ (९)

ए॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ प्र पा॑दयत्यदि॒त्याः स॒दोऽस्य॑दि॒त्याः स॒द् आ सी॑देत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद्य॑ज॒मानो॒ वा ए॒तस्य॑ पु॒रा गो॑प्ता भ॒वत्ये॑ष वो॒ देव॑ स॒वितुः॑ सोम॒ इत्या॑ह स॒वितु॑प्र॒सूत॒ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः स॒म्प्र य॑च्छत्येतत्त्व॑ सोम॒ देवो॑ दे॒वानु॑पा॒गा इत्या॑ह दे॒वो ह्ये॑ष सन् (१०)

दे॒वानु॑पैती॒दम॑हं म॒नुष्यो॑ म॒नुष्या॑नित्या॒ह म॒नुष्यो॑ ३ ह्ये॑ष स॒न्म॒नुष्या॑नुपैति॒ यदे॑तद्य॒जुर्न ब्रू॑यादप्र॒जा अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॒ स्यात्स॑ह प्र॒जया॑ स॒ह रा॒यस्पो॑षेणेत्या॒ह प्र॒जयै॑व प॒शुभिः॑ स॒हेमं॑ लो॒कमु॑पाव॒र्तते॑ नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह नम॒स्कारो॑ हि दे॒वाना॑ऽस्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॑ह स्व॒धाका॑रो हि (११)

पि॒तृणा॑मि॒दम॑हं निर्व॒रुण॑स्य॒ पाशा॑दित्या॒ह वरु॑णपा॒शादे॒व निर्मु॑च्यतेऽग्ने॒ व्रत॑पत आ॒त्मनः॒ पूर्वा॑ त॒नूरा॑देयेत्या॒हुः को॒ हि तद्वे॑द॒ यद्व॑सी॒यान्स्वे॒ वशं॑ भूते पुन॑र्वा॒ ददा॑ति॒ न वेति॑ ग्रावा॒णो

वै सोमस्य राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्प्राव्य आग्नीध्र उपवासयति नैनं मलिमुसेना विन्दति॥ (१२)

अर्थं ददते स्वया सन्ध्वधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवेन देवतयाच्छैत्यत्यन्यानां नान्यानुपांगमित्याहाति हान्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्ता परैरविदं पुरोऽवरैरित्याहार्वाग्येन परैर्विन्दति पुरोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वां सविता मध्वान्कित्याह तेजसैवेनमनत्तयोषधे त्रायस्वेनः स्वधिते मेनः हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेवृक्षस्य बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः परापतेत्तमप्या हरेत्सतेजसम् (१४)

एवैनमा हरतीमे वै लोका यूपोत्प्रयतो बिभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीरित्याहेभ्य एवेनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवल्शो वि रोहेत्याब्रश्नेनु जुहोति तस्मादाब्रश्नान्दृक्षाणां भूयांस उतिष्ठन्ति सहस्रवल्शा वि वयं रुहेमेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्तेऽनक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेद्यदक्षसङ्गं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमायुकं स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवति यं कामयेतापशुः स्यादित्यपुर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशव्योऽपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति बहुपुर्णं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनां पशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकामस्यैष वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः स मे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्स हि मेधमभ्युपनतः पञ्चारत्निं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरत्निं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति सप्तारत्निं पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशूनेवाव रुन्धे नवारत्निं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृतेजस्यैव भवत्येकादशारत्निमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रिष्टुर्गिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशारत्निम्भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिमृत्यै

सप्तदशारविं प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरविं प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतैजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृक्षेदेष वै यज्ञ उषेनमुत्तरो यज्ञ आस्या एकात्रविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवेनं लोकेभ्यः प्रोक्षति पराश्रं प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै यवो यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्य १५ ह्येतद्यन्निखातं यद्वर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः स्याद्वर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवेनम्मिनोति यूपशकलमवास्यति सतैजसमेवेनम्मिनोति देवस्त्वां सविता मध्वान्क्वित्याह तेजसैवेनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चपालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीर्षत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदग्निष्ठामश्रिमनक्ति यजमानमेव तेजसान्त्यान्तमनक्त्यान्तमेव यजमानं तेजसानक्ति सर्वतः परि मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कल्पयति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवेन देवतया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत तेजसैन देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयादित्थं वेत्थ वार्ति नावयेत्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं कामयेत तेजसैन देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिनुयात्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वै रशना यजमानेन यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति नाभिदघ्न एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिदघ्न ऊर्जा भुञ्जते यं कामयेतोर्जनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवेन व्यर्धयति यदि कामयेत

वर्षुकः पुर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावर्षुकः
स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितॄणां निखातं मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया
ओषधीनां रशना विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चषालादिन्द्रस्य चषालं साध्यानामतिरिक्तं स वा
एष सर्वदेवत्यो यद्यूपो यद्यूपं मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः
सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपं मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायते-
ऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त
तान् यज्ञो नास्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निं
मथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चषालात्तेषां तद्वाग्धेयं तानेव तेन प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते
सोमे प्र सुचोहरन् यूपं तैऽमन्यन्त यज्ञवेशसं वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरं
सुचान्निष्क्रयणमपश्यन्स्वरुं यूपस्य सङ्स्थिते सोमे प्र प्रस्तरं हरति जुहोति
स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्युचा समधेयमित्यूजन् विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिँल्लोक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्तेऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न
ह्यन्यदालम्भ्यमविन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निं मथित्वा प्रहरति प्रजानां
प्रजननाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निं मन्थेद्बुद्राय यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता हविरेतद्यत्पशुरिति
यत्पशुमालभ्याग्निं मन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं
नेवानालब्धमग्नेर्जनित्रमसीत्याहाग्नेर्ह्येतज्जनित्रं वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं दधाथामित्याह वृषणं ह्येते
दधाते ये अग्निङ्गायत्र छन्दोऽनु प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु
ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनं मन्थति जातायानु ब्रूहि (३०)

प्रहियमाणायानु ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवेन क्रियमाणे समर्धयति गायत्रीः सर्वा
अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवेन छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निं मथित्वा
प्र हरति तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह शान्त्यै प्रहृत्य
जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं
प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणो जातायानुब्रूह्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बरहिरा दंत इच्छत इव ह्येष यो यजंत उपवीरसीत्याहोप ह्येनानाकरोत्युपो
देवान्देवीर्विशः प्रागुरित्याह देवीरुह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याह त्विजो
वै वह्नय उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनं रुन्धे हव्या ते स्वदन्तामित्याह
स्वदयत्येवैनान्देवं त्वष्टर्वसु रण्वेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुपुं
दधाति रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतं
सत्येनैवेनमृतेना रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यः हि प्रत्यञ्चं प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै धरषा
मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अद्ध्यः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाद्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति यत्पशुरपां पेरुरसीत्याहेष
ह्यपां पाता यो मेधाधारभ्यते स्वात्तं चिथ्सदैवः हव्यमापो देवीः स्वदन्तेनमित्याह
स्वदयत्येवैनमुपरिष्टात्प्रोक्षत्युपरिष्टादेवेन मेध्यं करोति पाययत्यन्तरत एवेन मेध्यं
करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत एवेन मेध्यं करोति॥ (३५)

वसूनीति प्रसव इत्यष्टौऽन्तरत एवेन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै
सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरात्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै

सामिधेनीरनूच्यं यज्ञं नान्वं पश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वं पश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयन्ति यज्ञस्यानुख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णीं होमेनावृञ्जत यत्तूष्णीमाधारमाधारयन्ति भ्रातृव्यस्यैव तद्यज्ञं वृङ्गे परिधीन्त्सम्माष्टिं पुनात्येवैनान्निस्त्रिः सम्माष्टिं त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपंहत्यै द्वादश सं पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अव रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्योऽऽशिषं गमयति विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुभ्यं वमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति यदुपरिष्ठात्पशुः समनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्यृत्विजो वृणीते छन्दांस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धा एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तं प्र यजति वपामेकः परि शय आत्मैवात्मानं परि शये वज्रो वै स्वधितिर्वज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्मृतेनाक्तौ पशं त्रायेथामित्याह वज्रैणैवैनं वशं कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारं पद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्यग्निं करोति सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दायास्कन्त्रः हि तद्यद्धुतस्य स्कन्दति त्रिः पर्यग्निं करोति त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३) नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमारुको यजमानः स्यादथो खल्व्वाहः सुवर्गाय वा एष लोकाय नीयते यत् (४१)

पशुरिति यन्नावारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत वपाश्रपणीभ्यामन्वारभते तन्नेवान्वारब्धं नेवानन्वारब्धमुप प्रेष्य होतरहव्या देवेभ्य इत्याहेषितः हि कर्म क्रियते

रेवंतीर्यज्ञपतिं प्रियथा विंशतेत्याह यथायजुरेवैतदग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपंहत्ये पृथिव्याः सम्पृचः पाहीति बर्हिः (४२)

उपास्यत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्वर्हिषि स्कन्दत्यथो बर्हिषदमेवैनं करोति पराडा वर्ततेऽध्वर्युः पशोः संज्ञप्यमानात्पशुभ्यं एव तन्नि हुत आत्मनोनावस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनाप्नोति य एवं वेद पश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त आतानेत्याहादित्यस्य वै रश्मयः (४३)

आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनुर्वा प्रेहीत्याह भ्रातृव्यो वा अर्वा भ्रातृव्यापनुत्यै घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्याह यथायजुरेवैतत्॥ (४४)

लोकाय नीयते यद्वर्ही रश्मयः सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

पशोर्वा आलब्धस्य प्राणाञ्छुगृच्छति वाक्त आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतामित्याह प्राणेभ्य एवास्य शुचं शमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवी शुक्ल विंशति शमहोभ्यामिति नि नीयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचं शमयत्योषधे त्रायस्वेन स्वर्धिते मेन हि सीरित्याह वज्रो वै स्वर्धितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छति मध्यतो हि मनुष्या आच्छन्ति तिरश्चीनुमा च्छात्यनूचीनु हि मनुष्या आच्छन्ति व्यावृत्त्यै रक्षसां भागोऽसीति स्थविमतो बर्हिरक्तापास्यत्यस्त्रैव रक्षांसि निरवदयत इदमह रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधमं तमो नयतीषे त्वेति वषामुत्खिंदतीच्छत इव ह्येष यो यजते यदुपतृन्द्याद्बुद्धोऽस्य पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया न धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोण्वार्थामित्याह द्यावापृथिवी एव रसेनानुत्तछिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्वषामुत्खिंदत्युर्वन्तरिक्षमन्वि शान्त्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चैवते यः पशुं मृत्यवे नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपंहत्या अथो देवता एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरैद्वेवता अति मन्येत वायो
वीहिं स्तोकानामित्याह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पशूनां
यद्वपाग्रमोषधीनां बरुहिरग्रेणैवाग्रं समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति
स्वाहाकृतीभ्यः प्रेष्येत्याह (४९)

यज्ञस्य समिधै प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा पृषदाज्यमभिघार्य
वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनां प्राणापानौ दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं गच्छतमित्याहोर्ध्वन
ह स्म वै मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवैने प्र हरति विषूची प्र हरति तस्माद्विष्वञ्चौ
प्राणापानौ॥ (५०)

स्वधितिक्षेवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याहु पद्वत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुमालभ्य पुरोडाशं निर्वपति समेधमेवैनमा लभते वपयां प्रचर्य पुरोडाशेन
प्र चरत्यूर्ग्वै पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनां मध्यतो दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति
पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृतं हवीः (३) शमितरिति त्रिषत्या हि देवा योऽशृतं
शृतमाहु स एनसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यं पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन
हृदयमभिघारयत्यात्मन्नेव पशूनां प्राणापानौ दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्त-
ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्त्वा मेधं प्राक्षारयन्त्स प्रक्षो-
ऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्पृक्षशाखोत्तरबरुहिर्भवति समेधस्यैव (५२)

पशोरवं द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च हरति
रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽपं क्रामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु
ब्रूहीत्याहु मन एवास्यावं रुन्ध एकादशावदानान्यवं द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्यावं (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽवं द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै हृदयेनाभिगच्छति
तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदायं
यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पशोरवत्तं भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति
मध्यतो हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वी ब्रह्मचारिवासी तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृषे पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत दोः पूर्वार्धस्य गुदं मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत् त्र्यङ्गाणां समवद्यति भ्रातृव्याभिमूत्ये भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्याव द्यति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्ये॥ (५६)

एतौ पशूनां समेधस्यैव तस्यावौत्तमस्याव द्यतीति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

मेदंसां सुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति यूपन्नवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधाति पार्श्वेन वसाहोमं प्र यौति मध्यं वा एतत्पशूनां यत्पार्श्वं रसं एष पशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमं प्रयौति मध्यत एव पशूनां रसं दधाति घ्नन्ति (५७)

वा एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु दधाति देवं त्वष्टर्भूरि ते सः संमेत्वित्याह त्वाष्ट्रा हि देवतया पशवो विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विषुरूपा ह्येते सन्तः सलक्ष्माण एतर्हि भवन्ति देवत्रा यन्तम् (५८)

अवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरौ मदन्वित्याहानुमतमेवैनं मात्रा पित्रा सुवर्गं लोकं गमयत्यर्धर्चं वसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्च इयमर्धर्च इमे एव रसेनानक्ति दिशो जुहोति दिशं एव रसेनानुत्तथो दिग्भ्य एवोर्जं रसमव रुन्धे प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलु (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहृत्याह वनस्पतयेऽनु ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य समवत्तं समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूपोप सिञ्चति रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधातीडामुप ह्यते पशवो वा इडां पशूनेवोप ह्यते चतुरुप ह्यते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनं पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे पशुमानेव भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत् स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुं मध्यतः पृषदाज्यं पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इज्यन्ते पशुना मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमिव पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनुं यजति घ्नन्ति वा एतत्पशुं यत्संज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु दधाति॥ (६२)

घ्नन्ति यन्तं खलु चतुरूपं ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्॥ [११]

चात्वालाधुवर्गाय यद्वैसर्जनानि वेण्व्यर्चा पृथिव्ये साध्या इषे त्वेत्पृग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य मेदसां सुचावेकादश॥११॥

चात्वालाद्विवानुपैति मुञ्चति प्रह्वियमाणाय पर्यग्नि पशुमालभ्य चतुष्पादो द्विषष्टिः॥६२॥

चात्वालात्पशुषु दधाति॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥६-३॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

य॒ज्ञेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑प॒यङ्गिरे॒वासृ॑जत् यदु॑प॒यजं॑ उप॒यज॑ति प्र॒जा
एव॒ तद्य॑जमानः सृजते जघनार्धादव॑ द्यति जघनार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थविमतोऽव॑
द्यति स्थविमतो हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽसं॒म्भिन्द्र॑न्त्रव॑ द्यति प्रा॒णाना॑मसं॒म्भेदा॑य॒ न प॒र्याव॑र्तयति
यत्प॑र्याव॑र्तयेदुदाव॑र्तः प्र॒जा ग्राह॑कः स्यात्समु॒द्रं ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह॒ रेतः॑ (१)

एव॒ तद्धा॑त्यन्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहेत्या॑हान्तरि॑क्षेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यन्तरि॑क्ष॒ऽ
ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते देव॑ सं॒वितार॑ गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह स॒वित॑प्रसूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒
ज॑नयत्यहोरा॒त्रे ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑हाहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यहोरा॒त्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इत्या॑ह प्र॒जास्वेव॑ प्रजा॑तासु प्राणापानौ दधाति सोमं गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह सौम्या हि
देव॑तया प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ य॒ज्ञियाः॑ करोति छन्दा॑सि गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह
प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि प॒शूनेवा॑व रुन्धे द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ प्रजा॑ता
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मुभ॒यतः॑ परि॒ गृह्णा॑ति नमः॑ (३)

दिव्यं गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जाभ्य॑ एव प्रजा॑ताभ्यो वृष्टिं नि यच्छ॑त्यग्निं वै॒श्वान॑रं गच्छ॒
स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ प्रजा॑ता अ॒स्यां प्रति॑ष्ठापयति प्रा॒णानां॑ वा ए॒षोऽव॑ द्यति योऽव॑ द्यति
गुद॑स्य॒ मनो॑ मे हार्दि॑ यच्छेत्या॑ह प्रा॒णाने॑व यथा॒स्थान॑मुप॑ ह्वयते प॒शोर्वा आल॑ब्धस्य॒ हृदय॑
शु॒गृच्छ॑ति सा हृदय॑शूलम् (४)

अ॒भि स॑मेति॒ यत्पृ॑थि॒व्यां हृदय॑शूलमु॒द्वास॑येत्पृथि॒वीं शु॒चा॑र्पयेद्यद॒प्सवः॑
शु॒चा॑र्पयेच्छु॒ष्कस्य॑ चार्द्रस्य॑ च स॒न्धावु॒द्वास॑यत्युभय॑स्य॒ शान्त्यै॑ यं द्वि॒ष्यात्तं ध्या॑येच्छु॒चैवैन॑मर्पयति

रेतो मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ नमो॑ हृदय॑शूलं द्वात्रिंशच्च॑॥ [१]

दे॒वा वै य॒ज्ञमा॑ग्नी॒ध्रे व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत् तद॑ब्रुवन्वसंतु॒ नु न॑
इ॒दमि॑ति॒ तद्व॑सती॒वरी॑णां वसती॒वरि॑त्वं तस्मि॑न्प्रा॒तर्न स॑मंशक्नुवन्तद॒प्सु प्रा॑वे॒शय॑न्ता
व॑सती॒वरी॑रभवन्वसती॒वरी॑र्गृह्णाति॒ यज्ञो॑ वै व॑सती॒वरी॑र्य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति॒
यस्या॑गृही॒ता अ॒भि नि॒म्रोचे॑दनार॒ब्धोऽस्य॑ य॒ज्ञः स्या॑त् (६)

य॒ज्ञं वि च्छि॑न्धा॒ज्योति॑ष्यां वा गृ॒ह्णीया॑द्धिर॒ण्यं वाव॑धाय॒ सशु॑क्राणामेव गृ॒ह्णाति॑ यो वा॑
ब्रा॒ह्म॒णो ब॑हुया॒जी तस्य॑ कु॒म्यानां॑ गृ॒ह्णीया॑त्स हि गृ॒हीत॑व॒सती॒वरी॑को वसती॒वरी॑गृ॒ह्णाति॑
प॒शवो॑ वै व॒सती॒वरीः॑ प॒शूने॒वारभ्य॑ गृ॒हीत्वोप॑ वसति॒ यद॑न्वीपं तिष्ठ॑न्गृ॒ह्णीया॑न्निर्मा॒र्गुका॑
अस्मात्प॒शवः॑ स्युः प्रती॒पं तिष्ठ॑न्गृ॒ह्णाति॑ प्रति॒रुध्यै॑वास्मै प॒शून्गृ॒ह्णातीन्द्रः॑ (७)

वृ॒त्रम॑ह॒न्त्सो ३ऽपो ३ऽभ्य॑ग्नियत॒ तासां॑ यन्मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑ ५ सदे॒वमा॑सीत्तदत्य॑मुच्यत॒ ता
व॑ह॒न्तीर॑भव॒न्वह॑न्तीनां गृ॒ह्णाति॑ या ए॒व मे॒ध्यां य॒ज्ञियाः॑ सदे॒वा आप॑स्ता॒सामे॒व गृ॒ह्णाति॑ नान्त॒मा
व॑ह॒न्तीर॑ती॒याद्य॑दन्त॒मा व॑ह॒न्तीर॑ती॒याद्य॑ज्ञमति॒ मन्ये॑त् न स्था॒वरा॑णां गृ॒ह्णीया॑द्वरु॒णगृ॒हीता॑ वै
स्था॒वरा॑ यथ॒स्था॒वरा॑णां गृ॒ह्णीया॑त् (८)

वरु॑णेनास्य य॒ज्ञं ग्रा॑हयेद्यद्वै दि॒वा भ॑वत्य॒पो रात्रिः॑ प्र विंशति॑ तस्मा॑त्ता॒म्रा आपो॑ दि॒वा
दद॑श्चे॒ यन्न॑क्त॒म्भ॑वत्य॒पोऽहः॑ प्र विंशति॑ तस्मा॑च्च॒न्द्रा आपो॑ न॒क्तं दद॑श्चे॒ छाया॑यै चा॒तप॑तश्च
स॒न्धौ गृ॒ह्णात्य॑होरा॒त्रयो॑रे॒वास्मै॑ वर्णं गृ॒ह्णाति॑ ह॒विष्म॑न्ती॒रिमा॑ आप॒ इत्या॑ह ह॒विष्कृ॑तानामे॒व
गृ॒ह्णाति॑ ह॒विष्मा॑ ५ अस्तु (९)

सूर्य॑ इत्या॒ह सशु॑क्राणामेव गृ॒ह्णात्य॑नु॒ष्टुभां॑ गृ॒ह्णाति॑ वा॒गवा॑ अ॒नुष्टु॒गवा॑चै॒वैनाः॑ सर्व॒या
गृ॒ह्णाति॑ चतु॑ष्पदय॒र्चा गृ॒ह्णाति॑ त्रिः सा॒दय॑ति स॒प्त स॒म्पद्य॑न्ते स॒प्तप॑दा श॒क्ररी॑ प॒शवः॑ श॒क्ररी॑
प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धेऽस्मै॑ वै लो॒काय॑ गा॒र्हप॑त्य॒ आ धी॑यते॒ऽमुष्मां॑ आ॒हव॑नीयो॒ यद्गा॑र्हप॒त्य
उ॒पसा॑दये॒दस्मि॑ल्लो॒के प॑शु॒मान्स्या॑द्यदा॒हव॑नीये॒ऽमुष्मि॑न् (१०)

लो॒के प॑शु॒मान्स्या॑दु॒भयो॑रु॒पं सा॑दयत्यु॒भयो॑रे॒वैनं॑ लो॒कयोः॑ प॒शुम॑न्तं करोति स॒र्वतः॑ परि॒
हर॑ति रक्ष॑साम॒प॑हत्या इन्द्रा॒ग्नियो॒र्भाग॑धेयीः स्थेत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतदा॑ग्नी॒ध्रं उप॑ वासयत्ये॒तद्वै
य॒ज्ञस्या॑प॒राजितं॑ यदा॒ग्नी॒ध्रं यदे॒व य॒ज्ञस्या॑प॒राजितं॑ तदे॒वैना॑ उप॑ वासयति॒ यतः॑ खलु
वै य॒ज्ञस्य॑ वि॒त॑तस्य॒ न क्रि॑यते॒ तदनु॑ य॒ज्ञ ५ रक्षा॑ ५ स्य॒व च॑रन्ति॒ यद्व॑ह॒न्तीनां॑ गृ॒ह्णाति॑
क्रि॒यमा॑णमे॒व तद्य॑ज्ञस्य॒ शये॑ रक्ष॑साम॒न॑न्वव॒चारा॑य॒ न ह्ये॑ता ई॒लय॑न्त्या तृ॒तीय॑स॒व॒नात्परि॑
शेरे॑ य॒ज्ञस्य॑ सन्त॒त्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृहीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥

[२]

ब्रा॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति॒ स त्वा॑ अ॒ध्वर्युः॑ स्या॒द्यः सोम॑मु॒पाव॑हर॒न्त्सर्वा॑भ्यो दे॒वता॑भ्य
उ॒पाव॑हरे॒दिति॑ हृ॒दे त्वे॒त्याह॑ मनु॒ष्येभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति॒ मन॑से॒ त्वे॒त्याह॑ पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑

करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैन ९
सर्वाभ्य उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव रुन्धेऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो
वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति सर्वाणि छन्दाऽस्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि
पशूनेवाव रुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात् त्रिष्टुभैन्द्रियकामस्य जगत्या
पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः
समिधा हवम् (१३)

म् इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्याहेषित ९
हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणौ वा अपां नेतारौ
ताभ्यामेवैना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्येवैना निष्क्रीय गृह्णात्यथो
हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिणीसीत्याह शमलमेवासापं प्लावयति समुद्रस्य बोक्षित्या उन्नय इत्याह
तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो
वसतीवरीर्होतृचमसं च मैत्रावरुणचमसं च सऽस्पश्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य
सयोनिर्त्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जैनयत्यध्वर्योऽवैरपा (३) इत्याहोतेमन्नमुरुतेमाः
पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मांष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्त्र
पद्यते यज्ञक्रतूनां व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवम्भिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चैव शतिश्च॥

[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपा ९ शुसर्वनो
यदुपा ९ शुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत् इन्द्राय
हि सोम आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अपा ९ सोमपीथो
य एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽन्यध्यायत्स दिशोऽनु प्राविशत्प्रागपागुदगधुरादि
दिग्भ्य एवैनं सम्भरत्यथो दिशं एवास्मा अव रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एनं
स्त्रियो भवन्ति य एवं वेद यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहूष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतथ्सोमं
यदभिषुण्वन्त्यंशूनपं गृह्णाति त्रायंत एवैनं प्राणा वा अंशवः पशवः सोमोऽंशून्पुनरपि
सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वावपि सृजति तस्माद्वौद्वा प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांश्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं
स्माहौपवेशिः प्रातःसवनं एवाहं यज्ञं संस्थापयामि तेन ततः संस्थितेन चरामीत्यष्टौ
कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येकादश
कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनम् (२०)

सवनं माध्यन्दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोति द्वादश कृत्वस्तृतीयं द्वादशाक्षरा
जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य
संस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्नं हि तद्यद्यज्ञस्य संस्थितस्य स्कन्दत्यथो
खल्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य
एवं वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषृत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किं पवित्र
उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये पवस्व वाजिन्त्रित्याह वाचैवैनं पवयति
वृष्णो अंशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावंशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना
ह्येनं पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्य एनं
गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव स्वमंकृत मधुमतीर्न इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा
इदं स्वंदयति विश्वेभ्यस्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयैष्वेव देवमनुष्येषु
प्राणान्दधाति मनस्स्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा

सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवासो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांगधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरैदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवैनं प्रेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति यद्यभिचरैदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयति षड्विंशं शुभिः पवयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यात् त्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत् त्रिरुपांशुं हस्तेन विगृह्णाति तस्मात् त्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

मार्थ्यन्दिनमृष्टावष्टावेष मनस्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशं समस्थापयन्तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रोऽन्तर्यामिणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वं यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यान्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद्यं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयानन्वाभजत्यन्तर्यामं मघवन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपांश्वन्तर्यामौ व्यान उपांशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य प्राणापानौ विच्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरियादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य

प्राणापानौ सं तेनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थोऽपूयत् तं देवा नोपाधृष्युवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षंजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्थाऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृहीध्वं मद्देवत्या एव वः सोमाः (३२)

सुत्रा असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाहु वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रमंब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहं मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामेवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै पर्यसेव मे सोमः श्रीणन्ति तस्मान्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रः संमर्धयति पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवं मित्रोऽवेदप मत्क्रूरं चक्रुषः पशवः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वयाः श्भुवा सोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः सह गृह्यते तस्माद्वाज्ञा

राजानमश्शुभुवां घ्नन्ति वैश्येन वैश्यः शूद्रेण शूद्रन्न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपाश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्यष्ट्यै॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥

[८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्मिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपूतो वा इमौ मनुष्यचरो (३७)

मिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो मिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निपाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्ते इति यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठाप्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा यदिडा पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्रयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्याभक्षयित्वेडामुप ह्रयते प्राणानेवाऽऽत्मन्यित्वा पशूनुप ह्रयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवं भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षास्य चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षासामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्याः

सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावृद्धपात्रमुपहृतं द्विदेवत्याः षड्वारिः शब्दः॥

[९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तो-
ऽसुरास्ते ऽऽन्योन्यं नाशक्रुवन्नभिर्भवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन् तावंब्रूतां वरं
वृणावहै ग्रहावेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्तौ देवा
अभंवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ शण्डामर्का
सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैव सहपं नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्म
इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिर्ऋदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यपिगृह्य
प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ
पश्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो
रक्षसामपहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो
हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्परांचीः
प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
सुवीराः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशौचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि मन्थी मन्थिशौचिषेत्याहुता वै सुवीरा या
अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य प्रजा जायते नाद्या प्रजा-
पतेरक्ष्यंश्चयत्तपरापतत्तद्विकङ्कतं प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवैरमत
तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकङ्कतं मन्थिपात्रं भवति सक्तुभिः श्रीणाति प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिपात्रं सद्यो नाश्नुत इत्यातिपात्रं हीति
ब्रूयाद्यदश्नुवीतान्योऽध्वर्युः स्यादार्तिमाच्छेत्तस्मान्नाश्नुते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोचिषा यवस्य सप्तत्रिंशच्च॥ [१०]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा आग्रयणाग्रान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णन्ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहा गृह्यन्तेऽग्रमेव समानानां पर्येति रुग्णवत्यर्चा भ्रातृव्यवतो गृह्णीयाद्भ्रातृव्यस्यैव रुक्ताग्रः समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकादश स्थेत्याह (४८)

एतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवेनः सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतया वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपक्रान्तायां तूष्णीं ग्रहानगृह्णन्त साऽमन्यन्त वागन्तर्यन्ति वै मेति साग्रयणं प्रत्यागच्छन्तदाग्रयणस्याग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृज्यते यत्तूष्णीं पूर्वं ग्रहा गृह्यन्ते यथा असायीयति म आख इयति नाप राधस्यामीत्युपावसृजत्येवमेव तदध्वर्युराग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृजते त्रिर्हि करोत्युद्गातृनेव तद्वृणीते प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणो यदाग्रयणं गृहीत्वा हिङ्करोति प्रजापतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिघ्रति तस्माद्वृथं जातं गौरभि जिघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञः सं तनोत्युपरिष्ठादा नयति रेत एव तदधात्यधस्तादुप गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्वृह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्रायत्री कर्निष्ठा छन्दसाः सती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष वै गायत्रियै वृथो यदाग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तः सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माद्वृथ्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापतिरेवेति विश्वतिथं॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्भिर्देवा वै यज्ञमाग्नीं ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपःश्वंश्वा देवा वा उपःशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥११॥

यज्ञेन लोके पशुमान्स्यात्सर्वं माध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपञ्चाशत्॥५१॥

यज्ञेन गौरभि निवर्तते॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥६-४॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तस्मै तृतीयमुदयच्छत्तं विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तं निर्मायं भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयंस्वत् इत्याहेन्द्राय हि स तं प्रायच्छत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मादुक्थ्यं हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं यन्तं बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनां भद्रो भवति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धानं तिष्ठन्नवं नयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयशसेनार्पयेयमिति सद आलभ्यावे नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतोऽन्द्रियमेव पुनःपुनर्नयेन्नयस्त्रिंशच्च॥

[१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तमं मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं समानानां करोति वैश्वानरमृताय जातमग्निमित्याह वैश्वानरं हि देवतयायुरुभयतोवैश्वानरो गृह्यते तस्मादुभयतः प्राणा अधस्ताच्चोपरिष्ठाच्चार्धिनोऽन्ये ग्रहा गृह्यन्तेऽर्धी ध्रुवस्तस्मात् (६)

अर्ध्वार्द्धाणोऽन्येषां प्राणानामुपोऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोऽन्ये ध्रुवस्तस्मादुःश्रान्याः

प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मा॒सेना॒न्या असुरा॑ वा उत्तरतः पृथि॒वीं पर्याचि॑कीर्षन्तां दे॒वा ध्रु॒वेणाद॑हन्तद्भुवस्य॑ ध्रुवत्वं यद्धुव उत्तरतः सा॒द्यते धृ॒त्या आयु॑र्वा एतद्यज्ञस्य॑ यद्धुव आ॒त्मा होता॑ यद्धोतृचम॑से ध्रुवम॑वनय॑त्यात्मन्नेव यज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पुरस्ता॑दुक्थस्या॑वनीय॑ इत्याहुः पुरस्ता॑द्वायु॑षो भुङ्क्ते म॑ध्यतो॑ऽवनीय॑ इत्याहुर्मध्यमेन॑ ह्यायु॑षो भुङ्क्ते उत्तरा॑र्धेऽवनीय॑ इत्याहुरुत्तमेन॑ ह्यायु॑षो भुङ्क्ते वै॑श्वदे॒व्यामृचि॑ श॒स्यमा॑नायाम॑व नयति वैश्वदे॒व्यो वै प्रजाः प्रजा॑स्वेवायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्येकान्नवत्वारि॑ शब्द॥

[२]

य॒ज्ञेन॑ वै दे॒वाः सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्ते॑ऽमन्यन्त॑ मनु॒ष्या नोऽन्वाभ॑विष्यन्तीति॑ ते संव॑त्सरेण॑ योपयित्वा सु॒वर्गं लो॒कमा॑यन्तमृष॑य ऋतु॒ग्रहैरे॒वानु प्राजा॑नन्यद॑तु॒ग्रहा गृह्य॑न्ते सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्रजा॑त्यै द्वाद॑श गृह्यन्ते द्वाद॑श मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्सरस्य॑ प्रजा॑त्यै स॒ह प्र॑थमो गृ॒ह्येते स॒होत्त॑मौ तस्मा॑द्द्वौद्वावृ॒तू उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रं भ॑वति॒ कः (९)

हि तद्वेद॑ यत॑ ऋतूनां॑ मुखमृ॒तुना॑ प्रेष्येति॑ षट्क॒त्वं आह॑ षड्वा ऋत॑वं ऋतू॒नेव प्री॑णात्यृ॒तुभिरि॑ति च॒तुश्चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून्प्री॑णाति॒ द्विः पुन॑र्ऋतूना॑ह द्विपद॑ ए॒व प्री॑णात्यृ॒तुना॑ प्रेष्येति॑ षट्क॒त्वं आह॑र्तुभिरि॑ति च॒तुस्तस्मा॑च्चतु॑ष्पादः प॒शवं ऋतू॑नुप॑ जीवन्ति॒ द्विः (१०)

पुन॑र्ऋतूना॑ह तस्मा॑द्वि॒पादश्चतु॑ष्पदः प॒शूनुप॑ जीवन्त्यृ॒तुना॑ प्रेष्येति॑ षट्क॒त्वं आह॑र्तुभिरि॑ति च॒तुर्द्विः पुन॑र्ऋतूना॑ह॒क्रम॑णमे॒व तथ्सेतुं॑ यज॑मानः कुरु॑ते सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै नान्यो॑न्यमनु॑ प्र प॑द्येत॒ यदन्यो॑ऽन्यमनु॑ प्रप॑द्येत॒र्तुर्ऋतु॑मनु॑ प्र प॑द्येत॒र्तवो॑ मोह॑काः स्युः (११)

प्रसि॑द्धमे॒वाध्व॑र्युर्दक्षि॑णेन॒ प्र प॑द्यते प्रसि॑द्धं प्रति॑प्रस्था॒तोत्तरे॑ण॒ तस्मा॑दादित्यः॑ षण्मा॒सो दक्षि॑णेनैति॒ षडु॑त्तरेणोपयाम॑गृहीतोऽसि॒ स॒सर्पोऽस्य॑ ह॒स्पत्या॑ त्वेत्या॒हास्ति॑ त्रयो॒दशो मा॒स इत्या॑हुस्तमे॒व तत्प्री॑णाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतु॑न्नि॑ शब्द॥

[३]

सु॒वर्गाय॑ वा ए॒ते लो॒काय॑ गृह्यन्ते॑ यद॑तु॒ग्रहा ज्योति॑रिन्द्रा॒ग्नी यदै॑न्द्रा॒ग्नमृ॒तुपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ ज्योति॑रे॒वास्मा॑ उ॒परि॑ष्ठाद॒धाति॑ सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्या॒ ओजो॑भृ॒तौ वा ए॒तौ दे॒वानां॑ यदि॑न्द्रा॒ग्नी यदै॑न्द्रा॒ग्नो गृह्य॑त॒ ओज॑ ए॒वाव॑ रुन्धे वैश्वदे॒वः शु॒क्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ वैश्वदे॒व्यो वै प्रजा॑ अ॒सावा॑दित्यः॒ शुक्रो॑ यदै॒श्वदे॒वः शु॒क्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ तस्मा॑द॒सावा॑दित्यः॑ (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते मां प्रत्युदङ्गादिति वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यश्चिः शब्दः॥

[४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यन्दिने सवने वृत्रमहन्त्यन्माध्यन्दिने सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य वृत्रं जघ्रुष ऋतवोऽमुह्यन्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै स ऋतून्मार्जानाद्यदृत्तुपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्त ऋतूनां प्रज्ञात्यै वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव प्रथमेन (१५)

यच्छ्रुति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णाति (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्णा वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य महेन्द्रत्वः स एतं माहेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वा न्यासुं देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरतेऽन्यासुं प्रजास्वधि शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेव्यो वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रः शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृह्णाति देवतांस्वधिविशतिश्च॥

[५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मोदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्प्राज्ञात्सा रेतोऽधत्त तस्यै चत्वार आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमैः ऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीयाः सो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राज्ञात्सा रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकः स एकोऽसृद्योऽस्य प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्योऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते स

देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानुन्वाक्रमत् ते द्विदेवत्याम्प्रापद्यन्त तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनं पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गदधि दध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनां मध्यतो दधाति श्रुतातुङ्गौ न मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसर्वनः स एतमेव सोमपीथं परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्यैष तै सोमपीथ इत्याहु विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवर्षुको न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदेनुवषट्कुर्याद्ब्रुं प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाजरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सुसविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्नयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष यदाग्नयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदेनुवषट्कुर्याद्ब्रुं प्रजा अन्ववसृजेदेष वै गायत्रो देवानां यत्सवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्नयणो यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्नयणाद्गृह्णाति स्वादेवेन योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सर्वं नोदयच्छन्ते सवितारं प्रातःसवनभागं सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सर्वं मुदयच्छन्त्यतृतीयसवने सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सर्वं स्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता प्रसवानामीशे यत्सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

ज॒नय॑ति सोम॑ सोमं॑म॒भि गृ॑ह्णाति॒ रेतं॑ ए॒व तद॑धाति सु॒शर्मा॑सि सु॒प्रतिष्ठा॑न इत्या॒ह सोमे॑
हि सोमं॑म॒भिगृ॑ह्णाति॒ प्रति॑ष्ठित्या ए॒तस्मि॑न्वा अपि॒ ग्रहं॑ मनु॒ष्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ क्रियते
सु॒शर्मा॑सि सु॒प्रतिष्ठा॑न इत्या॒ह मनु॒ष्येभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति बृ॒हदित्या॑ह दे॒वेभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोति
नम॑ इत्या॒ह पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वेन॑ सर्वा॑भ्यो गृह्णात्ये॒ष ते
योनि॑र्विश्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह वैश्व॑दे॒वो ह्येषः॑ ॥ (२५)

विश्वे प्र पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑ करोत्ये॒कात्र॑वि॒श्वति॑ष्ठः ॥ [७]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पा॒शु॒र्यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ प्रथ॒मश्चो॑त्त॒मश्च॑ ग्रहो॑ गृह्यते॑ प्रा॒णमे॒वानु॑ प्र॒यन्ति॑
प्रा॒णम॒नूद्वा॑न्ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्र॒यणः॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुः प॒त्नीः प्र॒जाः प्र ज॑नयन्ति
यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ पा॒त्नीव॑तमा॒ग्रय॑णाद्गृह्णाति॒ प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नाय॒ तस्मा॑त्प्रा॒णं प्र॒जा अनु॑ प्र
जाय॑न्ते दे॒वा वा इ॒तद्व॑तः प॒त्नीः सु॒व॒र्गम् (२६)

लो॒कम॑जिगा॒सन्ते सु॑व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्त॑ ए॒तं पा॑त्नीव॒तम॑पश्यन्त॒मगृ॑ह्णत॒ ततो॑ वै ते
सु॒व॒र्गं लो॒कं प्रा॑जा॒नन् यत्पा॑त्नीव॒तो गृ॑ह्यते॑ सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञात्यै॑ स सोमो॑ नातिष्ठत
स्त्री॒भ्यो गृ॑ह्यमा॒णस्तं॑ घृ॒तं वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॒न्द्रियं॑ भू॒तम॑गृह्णन्त॒स्मात्त्रि॑यो निरि॒न्द्रिया
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॑स उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॑ यद् घृ॒तेन॑ पा॒त्नीव॑तः॒ श्री॒णाति॑ वज्र॑णै॒वैनं॑ व॒शं कृ॒त्वा गृ॑ह्णात्यु॒पया॑म॒गृही॑तो॒ऽसी॒त्याहे॒यं वा उ॑प॒याम॑स्तस्मा॒दिमां॑ प्र॒जा अनु॑ प्र जायन्ते बृह॒स्पति॑सु॒तस्य॑ त॒ इत्या॑ह
ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह रे॒तो वा इ॒न्दू रे॒तं ए॒व
तद॑धातीन्द्रिया॒व इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॒न्द्रियं॑ प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नयत्य॒ग्रा(३) इत्या॑हा॒ग्निर्वै रे॒तोधाः॑ प॒त्नीव॑
इत्या॑ह मि॒थुन॑त्वाय॑ स॒जूर्दे॒वेन॑ त्वष्टा॒ सोमं॑ पि॒बेत्या॑ह त्वष्टा॒ वै प॑शूनां मि॒थुना॑ना॒श्रु
रूप॑कृ॒द्रूप॑मे॒व प॑शुषु॒ दधा॑ति दे॒वा वै त्वष्टा॑रमजिघा॒सन्त्स प॒त्नीः प्रा॑प॒द्यत॑ तं न प्रति॑
प्रा॒येच्छ॑न्त॒स्माद॑पि॒ (२९)

व॒ध्यं प्र॑प॒न्नं न प्र॑ति प्र य॑च्छन्ति॒ तस्मा॑त्पा॒त्नीव॑ते त्वष्ट्रेऽपि॑ गृह्यते॑ न सा॒दय॑त्यस॒न्नाद्धि॑
प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते॒ नानु॑ वष॑ट्करोति॒ यद॑नु॒वष॑ट्कुर्याद्बु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजे॒द्यन्नानु॑वष॑ट्कुर्यादशा॒न्तम॑ग्री॒थ
भक्ष॑येदु॒पाश्व॑नु॒ वष॑ट्करोति॒ न रु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजति॒ शान्त॑म॒ग्रीथो॑म॒म्भक्ष॑यत्य॒ग्रीत्रेष्टु॑रु॒पस्थ॑म॒

सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरिरेतो दधाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेतं एव तस्मिंश्चत्यूरुणोप प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नं कृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्चत्स द्रोणकलशोऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवत्स हारियोजुनोऽभवत्तं व्यचिकित्सञ्जुह्वानी(३) मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्याम५ हौष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमघ्नियत् होतु५ सोऽग्निरब्रवीन्न मय्याम५ हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

त५ शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजुनः५ श्रीणाति शृतत्वाय शृतमेवेनं भूतं जुहोति ब्रह्मीभिः श्रीणात्येतावतीरेवास्यामुष्मिंल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्ब्रह्मीभिः श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधय आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासं प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव घासं प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्यैतरह्वध्वर्युः स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुह्याद्यथा विमुक्तं पुनर्युनक्ति तादृगेव तच्छीरुषत्रधिनिधाय जुहोति शीरुषतो हि स समभवद्विक्रम्य जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यत्संम्भिन्द्यादल्पाः (३४)

एनं पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र संम्भिन्द्याद्ब्रह्म एनं पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति ब्रह्म एवेनं पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाश्चन्तर्यामावजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूर्येष्टाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां

भूयिष्ठा यत् त्रिरुपांशु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्द्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण उपदस्यैत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयाद्यथा पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणो यद्वहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमव यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्यानि हरन्ति तस्मात्त्रियं जातां परास्यन्त्युत्पुमांसं हरन्ति यत्पुंरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहृत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वे यज्ञस्य साम्ना यजुषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढं पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादुपक्रामति तादृगेव तद्यदष्टादश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनः पुनरिव ह्ययं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेद निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु शंसति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणां मिथुनं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य एतद्वै ग्रहाणां मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ् (४१)

व्याच्छ्वत्स आत्मन्नारमणं नाविन्द्वत्स एताननुसवनं पुरोडाशानपश्यतां निरवपत्तैर्वै

स आत्मन्ना॒रम॑णम॒कुरु॑त् तस्मा॑दनुस॒व॒नं पु॒रोडा॑शा॒ निरु॑प्यन्ते॒ तस्मा॑दनुस॒व॒नं पु॒रोडा॑शानां॒
प्राश्नी॑यादा॒त्मन्ने॒वारम॑णं॒ कुरु॑ते॒ नैन॑ꣳ सोमो॑ऽति॒ पव॑ते॒ ब्रह्म॑वा॒दिनो॑ वदन्ति॒ नर्चा॑ न यजु॑षा॒
प॒ङ्क्तिरा॑प्यतेऽथ॒ किं य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वमि॑ति॒ धा॒नाः क॑र॒म्भः परि॑वा॒पः पु॒रोडा॑शः॒ पय॑स्यां॒ तेन॑
प॒ङ्क्तिरा॑प्यते॒ तद्य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वम्॥ (४२)

भवन्ति॒ यानि॒ पुनः॑ शꣳसंति॒ तद्विष्व॑ङ्किञ्चतु॑र्दश॒ च॥ [११]

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ऽऽयु॒र्वै य॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गायेन्द्रो॑ मरु॒द्विरदि॑तिरन्तर्यामपा॒त्रेण॑ प्रा॒ण उ॑पाꣳशुपा॒त्रेणेन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तस्य॒ ग्रहान्॑ वै प्रा॒न्यान्वेका॑दश॥११॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॒ पुन॑र॒क्तुना॑ह॒ मिथु॑नं॒ पशवो॑ नेष्टः॒ पत्नी॑मुपाꣳश्वन्तर्यामयो॒द्विच॑त्वारिꣳशत्॥४२॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पाङ्क॒त्वम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥६-५॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाक्षिणानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति
द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं
लोकं गमयति सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकः समारोहयति
नयंवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति रूपेण वो रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासाः
रूपमभ्यैति यद्धिरण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भजत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा
देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवैना वि भजत्येतत्तै अग्ने राधः (२)

ऐति सोमंच्युतमित्याह सोमंच्युतः ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य पथा नयेत्याह शान्त्या
ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैना ऋतेन वि भजति
यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्दक्षिणा ब्राह्मणमद्य
राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य
व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा
देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः स्मोऽस्मानमुत्र
मधुमतीरा विशतेति (४)

वावेतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्या अग्नीध्रे ददात्यग्निमुखानेवर्तुन्प्रीणाति ब्रह्मणं ददाति प्रसूत्यै होत्रे
ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः राधो राध्यासमुमुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति
यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण
यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तं प्रीणाति षड्गमियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति
त्रीणि यजूषि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहस्रसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो हं सात्यहव्यो देवभागं पंप्रच्छ यथ्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽर्यीयजो यज्ञे (७)

यज्ञं प्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परा बभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः करोति तदेव तैरवं यजतेऽपौ-
ऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः साक्षादेव वरुणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रक्षोहा रक्षसामपंहत्यै त्रिर्निधनमुपैति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांसि (९)

अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी रक्षसामपंहत्या उरुं हि राजा वरुणश्चकारेत्याह प्रतिष्ठित्यै शतं ते राजन्मिषजः सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बर्हिर्भि जुहोत्याहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

यजति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चत्याज्यभागौ यजति यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चत्यग्नीवरुणौ यजति साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्यपंबर्हिषावनूयाजौ यजति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चति चतुरः प्रयाजान् यजति द्वावनूयाजौ षट्सं पद्यन्ते षड्वा ऋतवः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव वरुणमवं यजते समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः सं त्वां विशन्त्वोपधीरुताप इत्याहाद्विरेवैनमोपधीभिः सम्यञ्च दधाति देवीराप एष वो गर्भं इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनां भक्षयेत्पशुमान्स्याद्वरुणस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न भक्षयेदपशुः स्यान्नेनं

वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव पशुमान्भवति नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य
पाश इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तरहित्या एधो-
ऽस्येधिषीमहीत्याह सुमिधेवाग्निं नमस्यन्तं उपारयन्ति तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह तेजं
एवाऽऽत्मन्येते॥ (१३)

रक्षांसि प्रयाजानृतवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥

[३]

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपं मिनोति त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य
भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै यदन्तर्वेदि मिनुयाद्देवलोकमभि जयेद्यद्विहर्वेदि मनुष्यलोकं
वैद्यन्तस्य सन्धौ मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या उपरसम्मितां मिनुयात्पितृलोककामस्य
रश्नसम्मितां मनुष्यलोककामस्य चषालसम्मितामिन्द्रियकामस्य सर्वान्धसमान्प्रतिष्ठाकामस्य
ये त्रयो मध्यमास्तान्धसमान्पशुकामस्यैतान् वै (१४)

अनु पशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयेवैनं पशुभिर्यतिषजति
यं कामयेत प्रमार्युकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ हसीया समेषा
वै गर्तमिद्यस्यैव मिनोति ताजकप्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठं मिनुयात्सुवर्गकामस्याथ
हसीया समाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रश्ने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यत्रैका
रश्नां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य
जायेतेत्युपान्ते तस्य व्यतिषजेत्त्र्येवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं
तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं
यदक्षिणत उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपः पशुमन्तोऽथोपशय
एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदार्तिमार्च्छेद्यजमानोऽसौ तं पशुरिति निर्दिशेद्यं
द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्तं पशुरिति ब्रूयान्न
ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा असृजत सौऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत स
एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै सौऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्वश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्

विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवेनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी
सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतं मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै
सयत्वाय॥ (१९)

वै समष्ट्यै पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स
आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नघत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान
इव यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति
मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा
एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे विशं मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवायं सावित्रो
निर्वरुणत्वायं वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्य
ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विद्वे मरुतो विशमेवास्मा अनुं बध्नाति यदि कामयेत्
योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्येन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत
वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽवं गच्छति यदि कामयेत् प्रजा
मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदभिवाहतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा
वरुणो गृहीयाद्वक्षिणत उदञ्चमा लभतेऽपवाहतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रः सुसत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्न्या मनुमयाजयतां पर्यग्निकृतामुदसृजत्तया मनुराध्नोद्यत्पर्यग्निकृतं
पालीवतमुंभसृजति यामेव मनुर्ऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा
अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन
पालीवतः सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञं प्रतिष्ठित्वन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं

वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणं पत्नीष्वपि सृजति सोऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया पट्टिंशच्च॥

[६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्याद्वक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितृणां दिग्बवायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव साम्रश्छम्बद्वुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदित्तासुः स्यादभिददिं कृत्वावैक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गतमनाः स्यात्सोऽवैक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमैः तद्वयमस्मासु धारयामसीति मनं एवाऽऽत्मन्दाधार (२७)

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानमभ्याग्रावैष्णव्यर्चा घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि यज्ञः कं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमाच्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां प्रभिन्दन्त्येवमृग्वेसामे यज्ञं प्र भिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यमन्ववास्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥

[७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं ऽ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदतिग्राह्या अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान

आत्मन्धत्ते तेजं आग्नेयेनेन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृह्णीयात्प्राञ्चं यज्ञं पृष्ठानि सः शृणीयुर्यदुक्थ्ये (३०)

गृह्णीयात्प्रत्यञ्चं यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्या यज्ञस्य सवीर्यत्वाय प्रजापतिदेवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशश्वस प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ इत्याहुयस्यातिग्राह्या न गृह्यन्ते इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरेन्द्रमिन्द्रः सौर्यं सूर्यस्ततो वै तै-
ऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छन् यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिँल्लोके
ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिँल्लोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति समावद्दीर्यानिनान्कुरुत एतान् वै
ग्रहान्ब्रम्बाविश्ववयसाववित्तां ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्वावाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुष एते
ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्वावाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्य देवा अमुष्मिँल्लोक एकात्रचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा अदाभ्ये छन्दांसि सर्वनानि
समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य गृह्णात्यतिमुत्तया अति
पाप्मानम्भ्रातृव्यं मुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमं हन्यमाने
यज्ञो हन्यते यज्ञे यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन जीवन्त्सुवर्गं
लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य गृह्णाति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं
गमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सः स्थापयन्त्यं शूनपि सृजति यज्ञस्य
सन्तत्ये॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकात्रविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णतु स एतं प्रजापतिरुशुमपश्यत्तमगृहीतु तेन वै स और्ध्वोद्यस्यैवं विदुषोऽशुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनाध्रोन्मनसा गृह्णाति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे चतुःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अशोरायतनं वेदायतनवान्भवति वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनं मनसा गायमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां नर्ध्वेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वर्ययेदुभाभ्यामृध्येतानवानं गृह्णाति सेवास्यद्धिरहिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिश्वनिति विश्वतिष्ठ॥

[१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्यादिशथ्स रिरिचानोऽमन्यत स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समक्खिदत् तथ्योऽशुभ्यभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशः स्तोत्रं षोडशः शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽशिनः षोडशित्वं यथ्योऽशु गृह्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथोऽशु गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीथ्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनं प्रायच्छतमगृहीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैवं विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवेन योनेर्निर्गृह्णाति सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनाथ्सवनादेवेन प्र जनयति तृतीयसवने पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रैणैवास्मै तृतीयसवनात्पशूनव रुन्धे नोक्थ्ये गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रैणैवास्मै पशूनवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृहीयाद्यावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशः स्तोत्रं

भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्नोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दास्यासञ्ज्यायास्यसुरेषु ते देवाः कनीयसा
छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशंसन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दसा
ज्यायश्छन्दोऽभि विशंसति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतव
ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यव कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनव रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवाव रुन्धेऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा
अनुष्टुभस्मात्प्राणानां वागुत्तमा संमयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो दक्षिणैतद्वे वज्रस्य रूपं
समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्यं धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

सुवर्गाय यद्वाक्षिणानि समिष्टयजुष्यवभृथयजुषि स्थेनं प्रजापतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्न्या प्रन्ति देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदाभ्ये

देवा वै प्रबाहुकप्रजापतिर्देवभ्यः स रिरिचानः षोडशधेकादश॥११॥

सुवर्गाय यजति प्रजाः सोम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यञ्चं गृह्णीयात्प्रजां पशून्निचत्वारिंशत्॥४३॥

सुवर्गाय वज्रस्य रूपं समृद्धौ॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥६-६॥